

Sygn. akt VIII C 1478/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko P. M.

przy udziale Powiatowego Rzecznika Konsumentów w L. i Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 lipca 2013 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. M. kwoty 490 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwany zawarł z (...) S.A. (działającym wcześniej pod firmą (...) S.A.) z siedzibą we W. umowę o świadczenie usługi abonament telefoniczny (...) na podstawie, której (...) S.A. zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany zobowiązany był za tę usługę zapłacić zgodnie z zawartą umową, regulaminem oraz cennikiem stanowiącym załącznik do umowy. Wskazała, iż podpisując umowę pozwany oświadczył, że otrzymał łącznie z egzemplarzem umowy stanowiące integralną jej część: regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny (...), cennik, regulamin promocji oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Przy zawieraniu umowy pozwanemu przyznana została ulga związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Jednakże pozwany, po upływie ustawowego 10 dniowego terminu złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy, które zostało potraktowane jako rozwiązanie umowy. Wskazała, iż zgodnie z § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza, wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Opłata ta została obliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony w wysokości 490 zł, z terminem płatności 23.01.2013 r. Wskazała, iż w dniu 1 sierpnia 2012 r. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej (...) S.A. z siedzibą we W. względem pozwanego.

W dniu 11 lipca 2013 r. tutejszy Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, iż zawarł wskazaną w pozwie umowę pod wpływem błędu.

Pismem z dnia 5 grudnia 2013 r. do sprawy wstąpił Powiatowy Rzecznik Konsumentów w L..

Pismem z dnia 28 stycznia 2014 r. do sprawy wstąpił Prokurator Prokuratury Rejonowej S..

Pismem z dnia 5 lutego 2014 r. strona powodowa cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 13 marca 2014 r. Powiatowy Rzecznik Konsumentów oświadczył, iż nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 1 sierpnia 2012 r. strona powodowa (...) sp. z o.o. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Strona powodowa zawiadomiła pozwanego, że nabyła od spółki (...) S.A. wierzytelność, wynikającą z należności – nota wyrównawcza numer (...).

Dowód:

- Umowa przelewu wierzytelności k. 9-11;
- Zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 20.

W dniu 8 września 2012 r. pozwany P. M. zawarł z (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o świadczenie usługi (...) ((...)). W umowie zastrzeżono, iż integralną jej częścią jest regulamin wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. dla abonentów, cennik oraz regulamin promocji.

Dowód:

- Umowa o świadczenie usługi (...) ((...)) nr (...) k. 13.

W dniu 9 stycznia 2013 r. (...) S.A. wobec niedotrzymania przez pozwanego postanowień umowy tj. § 5 ust. 12 regulaminu świadczenia usług (...) S.A., na podstawie § 8 ust. 2 regulaminu świadczenia usług wystawiła pozwanej notę obciążeniową, opiewającą na kwotę 490,00 zł.

Dowód:

- Nota obciążeniowa nr (...) k. 18.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, w związku z czym podlegało oddaleniu.

Strona powodowa niniejszym pozwem dochodziła zapłaty opłaty wyrównawczej naliczonej w związku ze złożeniem przez pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od umowy po upływie 10 dniowego ustawowego terminu do złożenia takiego oświadczenia.

Pozwany zaś wnosił o oddalenie powództwa wskazując, iż umowę zawarł pozostając w błędnym przekonaniu, iż zawiera umowę z innym operatorem.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, iż przysługuje jej legitymacja czynna do występowania w niniejszym procesie. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a w myśl art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a więc to na stronie powodowej spoczywał obowiązek przedłożenia dowodów, które wskazywałyby na przejście na jej rzecz prawa do wierzytelności w stosunku do pozwanej. W ocenie Sądu strona powodowa nie

wywiązała się z tego obowiązku. Przedłożono bowiem jedynie umowę przelewu, w której powołano się jedynie na wierzytelność określoną w Załączniku nr 1, którego jednak strona powodowa nie załączyła. Co prawda dołączyła listę imion i nazwisk, wśród których znajduje się także imię i nazwisko pozwanego, jednakże z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika, iż stanowi on załącznik do umowy przelewu wierzytelności. Ponadto nawet gdyby uznać, iż stanowi on załącznik do przedłożonej umowy, to nie sposób wywnioskować z niego aby umową przelewu została objęta wierzytelność objęta żądaniem pozwu. Przy imieniu i nazwisku pozwanego przytoczony bowiem został numer (...). Numer ten nie stanowi ani numeru umowy zawartej przez pozwanego, ani numeru noty obciążeniowej. Na podstawie złożonych przez stronę powodową dokumentów nie sposób, więc ustalić jakie wierzytelności były objęte umową. Ponadto podkreślenia wymaga fakt, iż umowa przelewu zawarta została w dniu 1 sierpnia 2012 r., a do nawiązania stosunku prawnego pomiędzy pozwanym, a (...) S.A. doszło dopiero w dniu 8 września 2012 r. Zatem nie jest możliwym aby wierzytelność wobec pozwanego była objęta przedłożoną umową przelewu, gdyż z jej treści wynika, iż dotyczy wierzytelności wymagalnych, w żaden zaś sposób nie wynika z niej, iż dotyczy wierzytelności przyszłych.

Nawet gdyby jednak uznać, iż strona powodowa należycie wykazała istnienie po jej stronie legitymacji czynnej, to powództwo ulegało oddaleniu również z przyczyn merytorycznych. Wskazać bowiem należy, iż Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał prawomocnym wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012 r. (sygn. akt XVII AmC 323/12) w analogicznej sprawie za niedozwolone postanowienie umowne o treści: „Jeżeli umowa została zawarta na czas określony w razie rozwiązania umowy z winy Abonenta określonej w Ustępie 5 poniżej lub rezygnacji przez Abonenta z Usługi (...) przed wygaśnięciem Umowy, (...) Sp. z o. o. uprawniona będzie do rozwiązania Umowy i obciążenia Abonenta jednorazową Oplatą Wyrównawczą. Oplata Wyrównawcza jest wyliczana, jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w Cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu”. Na taką zaś treść postanowienia umownego, uprawniającą do żądania kwoty objętej pozwem, powoływała się strona powodowa. Zgodnie zaś z art. 385¹ § 1 k.c. niedozwolone postanowienia umowne nie wiążą konsumenta. Strony są w tym przypadku związane umową w pozostałym zakresie (§2).

Mając powyższe na względzie należało orzec, jak w sentencji.

Wskazać należy, iż Sąd obowiązany był rozstrzygnąć merytorycznie sprawę, pomimo, iż strona powodowa cofnęła pozew, albowiem cofnięcie to należało uznać za niedopuszczalne. Rzecznik Praw Konsumentów nie wyraził bowiem zgody na jego cofnięcie. Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie rozprawa odbyła się w dniu 10 stycznia 2014 r., natomiast strona powodowa cofnęła pozew pismem z dnia 5 lutego 2014 r., zatem niezbędna była zgoda pozwanego na jego cofnięcie. Ponadto skoro do sprawy przystąpił Rzecznik Praw Konsumentów oraz Prokurator stwierdzić należy, iż również ich zgoda była niezbędna, aby cofnięcie pozwu uznać można było za dopuszczalne. Wobec braku tej zgody konieczne więc było wydanie wyroku.